

[Lausten.]

med ogsaa øge Drikkeriet. Det kan aldrig afgøres, hvor meget eller hvor lidt af den øgede Omsætning der kan sættes paa disse to Musiktimers Konto, men „Landsforeningen af Menighedsraad“s Formand har sikkert Ret, naar han siger, at det hele synes kun at være et Spørgsmaal om forøget økonomisk Udbytte for Enkeltpersoner og Enkeltinteresser, og at disse Andragender derfor ikke har stor Værdi.

Det sidste falder ganske sammen med min Overbevisning. Det forekommer mig, at der er tillagt disse Andragender fra 1934 og nu igen i Aar alt for stor Vægt, meget større Vægt, end de fortjener. Jeg ved godt, at den højtærede Justitsminister ikke nu ønsker Forslaget sat i Forbindelse med Alkoholinteresserne, Bryggeriinteresserne, men det var jo i alt Fald derfra, Andragendet kom i 1934, og det er ogsaa derfra, Andragendet foreligger nu igen i Aar, det kommer man ikke uden om, og det skal nok blive stærkt betonet fra den Side. Allerede i det høje Folketing var det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen næsten fornærmet, fordi Justitsministeren vilde plukke ham denne Fjer af Hatten, men det kan være en Erindringsforskydning hos Ministeren; det er jo ikke altid, man kan huske længe efter, hvad man har sagt, og hvor man har været.

Hvis nu denne Lovændring endelig skal vedtages, og det skal den vel efter Stemme-grupperingen i Folketinget at dømme, burde man i alt Fald vente, indtil Alkoholkommissionen har faaet Tid til og Lov til at udtale sig. Man har jo spurgt Alkoholkommissionen, hvad den mente om Spørgsmaalet; det skete ikke saadan helt frivilligt, men man kom altsaa i Folketingsudvalget ind paa, at Spørgsmaalet skulde stilles, og saa fik man Besked om, at Kommissionen vilde drøfte Sagen i Løbet af en Maanedes Tid. Denne Maaned er vel egentlig allerede forløbet, men der er altsaa ikke kommet noget Svar endnu, og jeg synes dog, man vanskeligt kan gøre Sagen færdig, før Svaret indløber. Efter Lovforslagets Lemlæstelse i Folketinget synes jeg, at Alkoholkommissionen langt mere end forhen maa have Lov til at udtale sig om Sagen, der nu faktisk kun drejer sig om et Spørgsmaal om forøget Omsætning af Alkohol. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Sag har saa forfærdelig stort Hastværk, at man ikke kan afvente Svaret. Bryggeriernes Omsætning har i de senere Aar ogsaa uden de to Musiktimer været ret tilfredsstillende og jævnt stigende. Jeg drister mig i alt Fald til at tilraade, at Ud-

valget, naar nu et saadant skal nedsættes, afventer Svaret fra Alkoholkommissionen. Skulde saa derved det forfærdelige ske, at Sagen ikke blev vedtaget i Aar, tror jeg, at den Smerte kan vi let bære alle sammen. Den kan ogsaa Københavnerne bære. Det er saamænd gaaet ret godt ogsaa uden de to Musiktimer nu allerede i mange Aar.

S. Rasmussen: Jeg vil gerne straks give den ærede sidste Taler min Tilslutning. Jeg er heller ikke af den Opfattelse, at dette Lovforslag behøver at blive jaget saa hurtigt gennem Rigsdagen. Vel ved jeg, at det har faaet en grundig Behandling i Folketinget, der først nu har oversendt det til os, men efter hvad man har hørt, skulde det ikke vare saa længe, før Rigsdagsarbejdet slutter, og det er et ganske naturligt Krav, at et Forslag som dette, som jo dog faktisk udvider Restaurationsretten, maa overvejes af den Kommission, som er nedsat. Man bør høre, hvad en saadan Kommission har at sige om Sagen. Da Lovforslaget nu skal i Udvalg, mener jeg, at man maa afvente et Svar fra denne Kommission, inden Forslaget vedtages her.

Af Venstres ærede Ordfører (Jensen-Stevns) er der allerede gjort nogle Bemærkninger om, hvorfor den højtærede Justitsminister har fremsat Lovforslaget. Jeg har nu altid opfattet den højtærede Minister som en Mand, der i Tider som disse ikke netop vilde sætte Pris paa, at der blev større Frihed for Restaurationslivet, eller at vi fik flere Forlystelser, end der er i Øjeblikket, og dog hørte jeg nu i Dag den højtærede Minister gøre sig til Talsmand for begge Dele. Jeg tror, at dette er forkert, baade kristeligt og socialt set, og at man derigennem absolut ikke højner Folkets Moral — og en Højnelse af Moralen har jeg dog Gang paa Gang hørt den højtærede Justitsminister gøre sig til Talsmand for, hvilket jeg paaskønner. Derfor forbavser det mig i høj Grad, at den højtærede Justitsminister har villet fremsætte et Lovforslag som det, der blev fremsat i Folketinget. Vel erkender jeg, at det Lovforslag, der foreligger for os her, har en helt anden Karakter, men efter den Afstemning, som forefaldt i det høje Folketing, og ved hvilken Partierne med Undtagelse af Socialdemokratiet gik i Stykker, vil jeg sige: Mon vi ikke skulde betænke os en Gang endnu, inden vi vedtager et saadant Lovforslag?

Fra hele Landet er der ogsaa kommet en stor Del Protester imod det foreliggende Lovforslag; de er kommet fra alle Sider, ikke blot fra kristelig Side og fra Afholds-